

SANT VICENÇ

INCONFUSIBLE

EL SENYOR CAMPANAR

► L'ALTER EGO DE LA GENT DE SANT VICENÇ.

Sant Pere de Vallhonesta és un temple romànic que havia estat parròquia quan era un territori pagès que pertanyia al terme del castell de Castellet. Cada primer de maig, els santvicentins puguen fins a Sant Pere per celebrar-hi un aplec; aquesta injecció de vitalitat manté ben arranjat l'indret d'un any per l'altre. La primera notícia que es té d'aquesta església és del 1115. El més destacat és el campanar de cadireta aixecat durant el segle XIII. És una paret amb quatre finestral, dos per cada pis; els dos superiors són més esveltos que els inferiors.

EL PERSONATGE

MARC RODRÍGUEZ BALLARÀ, mestre

Un jove de poble

► ACTIVISTA CULTURAL QUE NO PARA.

Té 26 anys i és mestre. El trobareu implicat en una pila d'activitats: els traginers, els Pastorets, la cavalcada de Reis, els ball de gitanes, i sobretot a l'Associació Musical Castellet amb la coral infantil Nou Horitzó i el grup de música Dissert i escaig. Va ser hereu del seu poble, del Bages i de Catalunya i és de cal Josepó, una masia que hi ha darrere del barri de la Farinera i on per distreure's fa d'hortolà. La seva agenda és plena i els dijous és quan està més embolicat. I en dijous ens explicava que el «poble és molt ric culturalment i a vegades ens costa ser conscients d'aquesta riquesa; ens cal saber valorar més el que tenim». I els ulls li brillen quan diu Sant Vicenç.

Al principi hi havia Castellet i ben poca cosa més

► La torre i les restes del vell castell medieval encimbellen la talaia cònica que és feta d'íestable geologia

SALVADOR REDÓ | SANT VICENÇ DE CASTELLET

■ «Amb vostre nom comença nostra història i és Montserrat el nostre Sinaí», diuen els dos versos primers de la darrera estrofa del Virolai. Els podríem aplicar ben bé al sentiment que desperta Castellet en la gent de Sant Vicenç. De la fortalesa només resta dempeus la torre quadrada, quatre murs i l'esglésiola d'aplec anual. Una gran senyera oneja en el seu cim i es fa visible des de quilòmetres lluny. De Castellet sembla que els ibers, enamorats de les alçades per qüestions de supervivència, ja se'n van emparar si tenim presents les restes de terrissa que s'hi ha trobat. Per contra, el romans, més confiats en la seguretat de la Pax Romana Augustae, van poblar la vall encara

que ho fessin en l'ara terme veí de Castellgalí, a Boades i a la Torre del Breny.

Castellet és el primer topònim documentat i és de l'any 1001. Va ser una possessió castellera amb una pila d'amos que anaven i venien de venda en venda. El darrer fou Marià d'Alegre d'Aparici i d'Amat, que va ser fet baró de Castellet per Carles IV el 1797, que va morir sense fills i va cedir-ne la propietat a l'Hospital de la Santa Creu de Barcelona.

El paratge és recollit, tot i ser en el cim del turó. Hi arribem per un camí asfaltat. En el trajecte pla es passa entre naus industrials i no està senyalitzat; aquest fet de la no senyalització dels llocs interessants per veure és molt habitual en el nostre país. Veiem

la formació de codines de la pedra del cim; i veiem com la geologia hi té dos punts dèbils: un és aquestes codines que es desprenen de la massa en forma de grans roques escairades de manera que posen en perill tot el que hi ha a sobre, això és el monument, i l'altre, que una part del turó és format per un amuntegament de margues blaves extremadament erosionables, com es pot veure en la nueva geològica del vessant nord. La reixa de ferro, que és al final del camí que arrenca del petit estacionament per a tres o quatre cotxes, és tancada i la clau la té el rector de Sant Vicenç. La casa, dita dels ermitans, ara és buida i el jardí i els coberts exteriors estan en un estat deplorable; per contra, la part de l'esglésiola i del pla superior

del castell estan molt ben arreglades; s'hi poden veure resseguits i consolidats els fonaments d'algunes de les dependències castelleres amb parets de pedra relligada amb calç i de prop d'un metre de gruix. Una placa signada per la plataforma ciutadana Salvem Castellet amb data del setembre del 2003 recorda la feina de consolidació impulsada per Valentí Santacreu.

Des de l'estacionament, mig amagat entre l'arbreda, en direcció a Castellgalí, veureu un pellanc sense botànica, uns margalls de color gris-blau; en diuen les Muntanyes Russes i l'amic David Bricollé i altres joves de la seva colla s'hi perdien hores i hores. En guarden tan bon record que ara que són pares, hi han dut algun dia els fills.

EL MUNICIPI

Comarca.....**Bages**
Gentilici**Santvicentí/Santvicentina**
Superfície**17,12 km²**
Altitud
176 msnm
Població (2009)
Densitat**8.564 hab.**
500 hab/km²
Alcalde**Joan M. Gràcia Campillo (CiU)**
Codi postal**08295**
Patró/Patrons**Sant Vicenç**
Web.....**www.santvi.cat**

Accessos per carretera:

Per la C-55 o Eix del Llobregat; per la carretera BV-1225, que pel Pont de Vilomara enllaça amb el polígon manresà de Bufalvent, i per l'autopista de Terrassa a Manresa deixant-la a la sortida del peatge troncal per enllaçar amb la C-55.

EL LECTOR

ALBERT ESTRADA,
BARBER DE 48 ANYS

L'avi Josep i el pare Albert el van precedir en el negoci de la barberia Estrada del carrer Gran i és subscriptor de **Regió7** des de fa més de 25 anys. El seu establiment és com la majoria de barberies, lloc per a converses i per a lectura del diari. Considera que la gent del Sant Vicenç primigeni conserva el caliu de poble «i els de fora que vénen a viure s'incorporen a l'ambient». La barberia és en els Quatre Cantons, antiga àgora de converses que arreglaven el món abans de l'hora de dinar.

TROBADA DAVANT UN TALLAT

CARME JIMÉNEZ, HIGIENISTA DENTAL

La passió pel ball de gitanes

Fa vint-i-cinc anys que va i ve de Sant Vicenç, que és on viu, a Manresa, que és on treballa. Podria haver-se quedat a prop de la feina, però el poble que l'ha vist néixer li té el cor robat: «m'agrada la gent; m'ha ajudat a créixer, què vols que et digui, el poble per a mi és tot». I la seva manera de retornar el que ha rebut és vetllant perquè el ball de gitanes que uns joves vallencs van dur al poble fa cent anys es mantingui viu; la Carme és la presidenta de la Comissió del Ball de Gitanes de Sant Vicenç. Després de diverses interrupcions, enguany celebraran els vint anys de la recuperació pública d'un ball que aconsegueix reunir al voltant de la part central de la plaça de l'Ajuntament 250 balladors de totes les entitats locals i en el galop final obert al públic, més de 500 persones. Hi ha cua per agafar cadira.

A LA XARXA

WWW.REGIO7.CAT

I VOSALTRES QUINA IMATGE TENIU DE SANT VICENÇ?

PARTIPEU EN EL FÒRUM DE LA WEB

ENTREU A LA GALERIA FOTOGRÀFICA I ENVIU-NOS LES VOSTRES IMATGES